

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 22 d. (*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas paslaugų teikimas – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai – Pajamos iš azartinio lošimo laimėjimams – Skirtingas užsienyje gautų laimėjimų ir nacionalinėse staigose gautų laimėjimų apmokestinimas“

Sujungtose bylose C-344/13 ir C-367/13

dėl *Commissione tributaria provinciale di Roma* (Italija) 2013 m. gegužės 28 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2011 m. birželio 24 d. ir liepos 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą bylose

Cristiano Blanco (C-344/13),

Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

prieš

Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Ó Caoimh, C. Toader (pranešėja), E. Jarašinas ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- C. Blanco ir P. P. Fabretti, atstovaujantys advokatai M. Rosa ir S. Cristaldi,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. De Bellis,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck ir J.-C. Halleux, padedantys advokatai P. Vlaeminck ir R. Verbeke,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Recchia ir W. Roels,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylų be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Šie prašymai priimti prejudicin? sprendim? pateikti d?l EB 46 ir 49 straipsni? (dabar – SESV 52 ir 56 straipsniai) išaiškinimo.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrin?jant du gin?us – atitinkamai C. Blanco ir P. P. Fabretti – su *Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli* (Pajam? agent?ra – Romos provincijos I direkcija – Patikrinim? skyrius, toliau – *Agenzia*) d?l pranešim? apie mok?tin? mokest?.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB d?l finans? sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinig? plovimui ir terorist? finansavimui (OL L 309, p. 15) 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto f papunktyje numatyta, kad ši direktyva taikoma lošimo namams.

Italijos teis?

4 Pagal 1986 m. gruodžio 22 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 917 d?l Bendrojo teksto d?l pajam? mokes?io patvirtinimo (*decreto del Presidente della Repubblica n. 917 – Approvazione del testo unico delle imposte sui redditi*) (1986 m. gruodžio 31 d. nuolatinis GURI Nr. 302 priedas), priimto ir galiojusio klostantis faktin?ms aplinkyb?ms pagrindin?je byloje (toliau – DPR 917/86), 67 straipsnio 1 dalies d punkt? kitos pajamos, kurios ?skai?iuojamos ? pajam? mokes?io baz?, yra „visuomenei organizuot? loterij?, konkurs?, lošim? ir lažyb? laim?jimais, taip pat premijos, gautos iš ?g?dži? konkurs? ar loterij?“.

5 Šio dekreto 69 straipsnio 1 dalyje patikslinama, kad 67 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos premijos ir laim?jimais „yra apmokestinamos pajamos, gautos per mokestin? laikotarp?, be jokio išskaitymo“.

6 1973 m. rugs?jo 29 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 600, kuriuo nustatomos bendrosios nuostatos d?l pajam? mokes?io apskai?iavimo (1973 m. spalio 16 d. nuolatinis GURI Nr. 268 priedas), 30 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Loterij?, ?g?dži? žaidim? laim?jimais, premijos iš konkurs?, valstyb?s, viešojo ar privataus juridinio asmens, apibr?žti šio dekreto 23 straipsnio 1 dalyje, organizuojam? lažyb? laim?jimais pajam? mokes?iu apmokestinami prie pajam? šaltinio su galimybe susigr?žinti, išskyrus atvejus, kai kitos teis?s nuostatos jau numato apmokestinim? prie pajam? šaltinio. Apmokestinimas prie pajam? šaltinio netaikomas, jei bendra laim?jim? vert? <...> neviršija 50 000 lir? [25,82 euro], jei viršija – visa suma apmokestinama prie pajam? šaltinio.“

7 Ta?iau ši nuostata netaikoma Italijos lošim? ?staig? išmok?tiems laim?jimams, nes pagal šio dekreto 30 straipsnio septint? pastraip? pajamas iš ši? laim?jim? apima spektakli? mokestis, kuris 1999 m. vasario 26 d. ?statyminiu dekretu Nr. 60 (1999 m. kovo 12 d. GURI Nr. 59, p. 5) buvo pakeistas pramog? mokes?iu.

8 Be to, pagal 1972 m. spalio 26 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 640 d?l spektakli? mokes?io (*decreto del Presidente della Repubblica n. 640 – imposta sugli spettacoli*) (1972 m. lapkri?io 11 d. nuolatinis GURI Nr. 292 priedas), iš dalies pakeisto 1999 m. vasario 26 d. ?statyminiu dekretu Nr. 60, 3 straipsn? lošim? namais, kurie turi mok?ti pramog? mokest?, nuo šiol yra atleisti nuo pareigos gr?žinti š? mokesti lankytojams, loš?jams ir lažyb? dalyviams. Mokes?io baz? sudaro suma už lankytojams parduotus bilietus ir teigiamas skirtumas tarp gautos per dien? sumos ir loš?jams išmok?tos laim?jim? sumos, taip pat bet kokios kitos pajamos, susijusios su

lošim? veikla.

Pagrindin?s bylos ir prejudicinis klausimas

Byla C?344/13

9 2011 m. gruodžio 1 d. *Agenzia* pateik? C. Blanco tris pranešimus apie mok?tin? mokest?, kuriuose buvo teigiama, kad jis nedeklaravo pajam? už 2007–2009 mokestinis metus, t. y. 2007 m. nedeklaravo 410 227 eur? sumos, 2008 m. – 25 969 eur? sumos ir 2009 m. – 46 028 eur? sumos, gaut? lošiant kitose valstyb?se nar?se ir tre?iosiose valstyb?se esan?iuose lošim? namuose. Ji teigia, kad min?tos sumos tur?jo b?ti prid?tos prie C. Blanco apmokestinam?j? pajam?, nes jos laikytinos „kitomis pajamomis“, kaip tai suprantama pagal DPR 917/86 67 straipsnio 1 dalies d punkt?. Tod?l buvo nuspr?sta iš C. Blanco išieškoti 488 703,16 euro už 2007 finansinius metus, 23 919,86 euro už 2008 finansinius metus ir 41 291,89 euro už 2009 finansinius metus fizini? asmen? pajam? mokes?io su pal?kanomis ir baudomis.

10 C. Blanco pateik? kelis ieškinis d?l ši? pranešim? apie mok?tin? mokest?. Šie ieškiniai buvo sujungti d?l bendro dalyko ir ieškovo pagrindin?se bylose asmens. Jis teig?, pirma, kad informacij?, kuria remiasi *Agenzia*, reikia vertinti atsargiai, nes ji gauta iš interneto svetain?s ir atitinka laim?jimo bruto skai?ius, neatsižvelgiant ? kelis elementus, daran?ius ?tak? šiems laim?jimams, kaip antai „stacking“ praktik?, nuostolius ir išlaidas. Antra, jis teigia, kad pranešimas apie mok?tin? mokest? pažeidžia, be kita ko, dvigubo apmokestinimo draudimo princip?, ?tvirtint? tarptautin?se konvencijose, pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir pl?tros organizacijos (EBPO) pavyzdin?s mokes?i? sutarties d?l pajam? ir turto 2 straipsn?, laisv?s teikti paslaugas princip?, numatyt? SESV 56 straipsnyje, ir nediskriminavimo princip?, nustatyt? Europos S?jungos pagrindini? teisi? chartijos 21 straipsnyje ir SESV 18 ir 49 straipsniuose. C. Blanco nurodo diskriminacij?, nes d?l Italijoje gaut? laim?jim? netaikoma pareiga deklaruoti ir jiems netaikomas pajam? mokestis prie pajam? šaltinio, nes prie pajam? šaltinio jam taikomas j? pakei?iantis pramog? mokestis, o kitose valstyb?se gauti laim?jimai jau jose apmokestinti prie pajam? šaltinio ir neturi b?ti apmokestinami Italijoje.

11 Šiuo klausimu C. Blanco remiasi, jo nuomone, panašia byla, kurioje buvo priimtas sprendimas *Lindman* (C?42/02, EU:C:2003:613), kuriame Teisingumo Teismas nusprend?, kad, vadovaujantis EB 49 straipsniu, draudžiami valstyb?s nar?s teis?s aktai, pagal kuriuos laim?jimai, gauti iš kitoje valstyb?je nar?je organizuojam? azartini? lošim?, laikomi laim?jusio asmens pajam? mokes?iu apmokestinamomis pajamomis, o laim?jimai, gauti iš valstyb?je nar?je organizuojam? azartini? lošim?, yra neapmokestinami. Jo nuomone, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas turi uždrausti taikyti nacionalines nuostatas d?l j? diskriminacinio pob?džio, susijusio su prieštaravimu SESV 56 straipsniui.

12 *Agenzia* gin?ija ieškini? pagrindin?je byloje pagr?stum? ir prašo juos atmesti. Ji mano, kad veik? pagal galiojan?ius teis?s aktus, ir bendrai nurodo detal? pranešimo apie mokes?io dyd? turin?, kuriame nustatyta, kad nagrin?jamais mokestiniais metais ieškovas pagrindin?je byloje nepateik? pajam? deklaracijos.

13 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas atmeta pagrind?, susijus? su dvigubu apmokestinimu, nes mano, kad reikia atskirti mokest?, kur? turi sumok?ti lošim? ?staiga, ir mokest?, kur? turi sumok?ti laim?tojas. Iš ties?, lošim? ?staigos ir laim?tojo mokes?iai renkami remiantis skirtingais apmokestinimo aktais.

14 Nors nacionalinis teismas sutinka, kad egzistuoja skirtingas vertinimas, atsižvelgiant ? tai, ar laim?jimas gautas Italijoje, ar kitoje valstyb?je nar?je, šis skirtingas vertinimas yra draudžiamas kaip diskriminacija tik jei n?ra tok? skirtum? pateisinan?i? pagrind?.

15 Min?tas teismas patvirtina, jog iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, kai toks skirtingas vertinimas gali b?ti pateisinamas, kai jis kyla iš aiškiai nukrypti leidžian?ios nuostatos, kaip antai SESV 52 straipsnio, ? kur? daroma nuoroda SESV 62 straipsnyje, ir juo siekiama užtikrinti vieš?j? tvark?, visuomen?s saugum? ir visuomen?s sveikat? ir atitikti proporcingumo princip? bei nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti real? tikslo siekim?.

16 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo teigimu, Italijos teis?s aktais buvo siekiama ne tiek apsaugoti nacionalines lošim? ?staigas, kiek atgrasyti nuo pinig? plovimo ir savaiminio kapitalo plovimo užsienyje ir apriboti kapitalo, kurio kilm?s negalima kontroliuoti, nutek?jim? ? užsien? ar patekim? ? Italij?.

17 Šis teismas teigia, jog b?tina, kad Teisingumo Teismas tiksliai ?vertint? nacionalinio ?statym? leid?jo motyvus, d?l kuri? buvo priimtas toks reglamentavimas, ir kad Italijos vyriausyb? gal?t? nurodyti priežastis, d?l kuri? ji nusprend? apmokestininti užsienyje gautus azartini? lošim? laim?jimus.

18 Šiomis aplinkyb?mis *Commissione tributaria provinciale di Roma* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar [DPR 917/86] 67 straipsnio [1 dalies] d punkte nustatytos pareigos, susijusios su Italijoje gyvenan?io asmens kitose Europos S?jungos valstyb?se nar?se lošim? namuose gaut? laim?jim? deklaravimu ir apmokestinimu, prieštarauja [SESV 56 straipsniui], ar vis d?lto jos gali b?ti pateisinamos viešosios tvarkos, visuomen?s saugumo ar visuomen?s sveikatos tikslais, kaip tai suprantama pagal [SESV 52 straipsn?]?“

Byla C?367/13

19 2011 m. gruodžio 6 d. *Agenzia* pateik? P. P. Fabretti pranešim? apie mok?tin? 2009 m. mokest?, kuriuo reikalavo sumok?ti 45 327,48 euro d?l to, kad jis nedeklaravo kitos valstyb?s nar?s lošimo namuose žaidžiant poker? laim?tos 52 000 eur? sumos.

20 P. P. Fabretti, remdamasis tais pa?iais pagrindais kaip C. Blanco, gin?ijo š? pranešim? apie mok?tin? mokest? ir d?l jo pareišk? ieškin?. *Agenzia* jam pateik? panašius argumentus kaip ir C. Blanco.

21 *Commissione tributaria provinciale di Roma* b?tinyb? pateikti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateisino panašiai kaip ir savo pirmame sprendime, kurio pagrindu buvo prad?ta byla C?344/13. Ji nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui prejudicin? klausim?, identiški? pateiktam byloje C?344/13.

22 2013 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C?344/13 ir C?367/13 buvo sujungtos, kad b?t? bendrai vykdoma rašytin? ir žodin? proceso dalys ir priimtas sprendimas.

D?l prejudicinio klausimo

23 Prejudiciniu klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s teiraujasi, ar SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstyb?s nar?s teis?s aktas, kuriuo nacionalin?se ?staigose gauti azartini? lošim? laim?jimai neapmokestinami pajam? mokes?iu, nors gauti kitose valstyb?se nar?se – apmokestinami, ir ar

viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos pagrindai gali pateisinti tokį skirtingą vertinimą.

24 Pirmiausia reikia priminti, kad, nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos vis dėlto turi jį gyvendinti laikydamosi Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lindman*, EU:C:2003:613, 18 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

25 Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar pagrindiniame byloje nagrinjamas nacionalinės teisės aktas sudaro laisvės teikti paslaugas apribojimą.

26 Šiuo klausimu primintina, kad pagal SESV 56 straipsnį reikalaujama ne tik panaikinti bet kokią kitoje valstybėje narėje įsisteigusio paslaugų teikėjo diskriminaciją dėl pilietybės, bet ir panaikinti bet kokį apribojimą, net taikomą ir nacionaliniams, ir kitų valstybių narių paslaugų teikėjams, jeigu jis draudžia paslaugų teikėjo, įsteigto kitoje valstybėje narėje, kurioje jis teisėtai teikia analogiškas paslaugas, veiklą, jį trukdo ar daro ne tokį patrauklią (žr., be kita ko, Sprendimo *Dirextra Alta Formazione*, C-523/12, EU:C:2013:831, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

27 ESV sutarties nuostatos, susijusios su laisvu paslaugų teikimu, taikomos, kaip Teisingumo Teismas jau nusprendė, veiklai, kurią sudaro leidimas už atlygą dalyviui dalyvauti azartiniuose lošimuose (Sprendimo *Zenatti*, C-67/98, EU:C:1999:514, 24 punktą ir jame nurodyta teismo praktika). Be to, laisve teikti paslaugas naudojasi tiek paslaugų teikėjai, tiek gavėjai (Sprendimo *Liga Portuguesa de Futebol Profissional et Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, 51 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

28 Pagrindiniame byloje tiek iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išvadų, tiek iš Italijos vyriausybės pastabų matyti, kad, remiantis nacionalinės teisės aktu, apmokestinami Italijoje esančiose azartinio lošimų įstaigose gauti laimėjimai prie pajamų šaltinio reiškia šio įstaigų apmokestinimą. Konkrečiau kalbant, nacionalinėse azartinio lošimų įstaigose gautiems laimėjimams taikomas mokestis, apskaituojamas remiantis skirtumu tarp gautų iš lošimų sumų ir lošėjams kaip laimėjimai išmokėtų sumų. Italijos vyriausybė pažymi, kad Italijoje esančiose azartinio lošimų įstaigose gauti laimėjimai neapmokestinami pajamų mokesčiu, kad būtų išvengta dvigubo to pačio sumų apmokestinimo, kai jas gauna azartinio lošimų įstaigos ir lošėjai.

29 Tačiau užsienyje įsteigtose įstaigose gauti azartinio lošimų laimėjimai laikomi pajamomis. Šios pajamos turi būti nurodytos pajamų deklaracijoje ir apmokestinamos pajamų mokesčiu.

30 Taigi, pagal šiuos nacionalinės teisės aktus, kuriuose numatoma, kad neapmokestinimo pajamų mokesčiu lengvata taikoma tik nagrinjamoje valstybėje narėje gautiems laimėjimams, paslaugų, kurios apima azartinio lošimų organizavimą už pinigus, teikimui taikoma skirtinga mokesčių tvarka, priklausomai nuo to, ar šios paslaugos teikiamos šioje valstybėje narėje, ar kitose valstybėse narėse (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Laboratoires Fournier*, C-39/04, EU:C:2005:161, 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 31 Iš tiesų, kaip teigia ieškovai pagrindinėje byloje ir Europos Komisija, skirtingas vertinimas mokesčių tikslais, pagal kurį tik kitoje valstybėje narėje gauti azartiniai lošimai laikomi apmokestinamosiomis pajamomis, mažina persiklimo kitose valstybėse narėse turint tikslą lošti azartinius lošimus patrauklumą. Iš tiesų, nagrinėjant paslaugų gavėjai, kurie nuolat gyvena valstybėje narėje, numatytose tokiose skirtingose vertinimose, atgrasomi nuo dalyvavimo tokiose lošimuose, kurių organizatoriai steigti kitose valstybėse narėse, atsižvelgiant galimybes gauti mokesčių lengvatas reikšmę (pagal analogiją žr. sprendimą *Vestergaard*, C-55/98, EU:C:1999:533, 21 punktą ir *Komisija / Danija*, C-150/04, EU:C:2007:69, 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 32 Aplinkybės, kad šioje valstybėje narėje steigti azartiniai lošimai teikėjai apmokestinami kaip azartiniai lošimai operatoriai, nepakeičia pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto akivaizdžiai diskriminacinio pobūdžio, nes šis mokeskis, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nėra toks pat kaip pajamų mokeskis, taikomas mokesčių mokėtojams pajamoms, gautoms iš kitose valstybėse narėse organizuotų azartinių lošimų laimėjimų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lindman*, EU:C:2003:613, 22 punktą).
- 33 Todėl nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra laisvo paslaugų teikimo, užtikrinto vadovaujantis SESV 56 straipsniu, diskriminacinis apribojimas, susijęs ne tik su šia paslauga teikėjais, bet ir su gavėjais.
- 34 Antra, reikia patikrinti, ar šis diskriminacinis apribojimas gali būti pateisinamas.
- 35 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir Italijos vyriausybė pažymi, kad nagrinėjamo nacionalinės teisės aktu siekiama ne tiek apsaugoti nacionalines lošimų staigas, kiek atgrasyti nuo pinigų plovimo ir savaiminio kapitalo plovimo užsienyje ir apriboti kapitalo, kurio kilmė neaiški, nutekėjimą užsienį ar patekimą Italijai.
- 36 Taigi, kaip teigia ši vyriausybė, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad azartiniai lošimų reglamentavimas – tai viena iš sričių, kuriose yra didelis moralinio, religinio ir kultūrinio pobūdžio skirtumų valstybėse narėse. Kadangi šiuo klausimu nėra suderintų teisės nuostatų Sąjungos lygmeniu, kiekviena valstybė narė, remdamasi savo vertybių skale, turi šiose srityse vertinti, kokiais reikalavimais reikia apsaugoti atitinkamus interesus (žr., be kita ko, sprendimą *Stanleybet International ir kt.*, C-186/11 ir C-209/11, EU:C:2013:33, 24 punktą ir *Digibet ir Albers*, C-156/13, EU:C:2014:1756, 24 punktą).
- 37 Tačiau, nors Teisingumo Teismo praktikoje aiškiai apibrėžtais privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, tarp kurių esama tokių tikslų, kaip vartotojų apsauga, su lošimu susijusio sukčiavimo ir pinigų skatinimo pernelyg išlaidauti prevencija ir bendra socialinės tvarkos pažeidimų prevencija, gali būti pateisinami laisvės teikti paslaugas apribojimai, neatsižvelgiant į tai, vis dėlto šiais tikslais negali būti pateisinami diskriminaciniai būdu taikomi apribojimai (Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-153/08, EU:C:2009:618, 36 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 38 Taigi, diskriminacinis apribojimas suderinamas su Sąjungos teise tik jei jis kyla iš aiškios nukrypti leidžiančios nuostatos, kaip antai SESV 52 straipsnio, kur daroma nuoroda SESV 62 straipsnyje, ir juo siekiama užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą ir visuomenės sveikatą (šiuo klausimu žr., be kita ko, sprendimą *Komisija / Vokietija*, C-546/07, EU:C:2010:25, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir *Dickinger ir Ömer*, C-347/09, EU:C:2011:582, 79 punktą).
- 39 Todėl nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti pateisintas tik jei juo siekiama tikslų, atitinkančių viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir

visuomenės sveikatos pagrindus, kaip tai suprantama pagal SESV 52 straipsnį. Be to, reikia priminti, kad valstybių narių nustatyti apribojimai turi atitikti atitinkamas proporcingumo sąlygas. Taigi nacionalinės teisės aktai yra tinkami, kad būtų galima garantuoti nurodyto tikslo pasiekimą, tik jeigu jais iš tikrųjų nuosekliai ir sistemingai siekiama šio tikslo (šiuo klausimu žr. sprendimą *Engelmann*, C-64/08, EU:C:2010:506, 35 punktą ir *Pfleger ir kt.*, C-390/12, EU:C:2014:281, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

40 Teisingumo Teismo pagal SESV 267 straipsnį nagrinėjamos byloje klausimo, kokių tikslų iš tiesų siekiama nacionalinės teisės aktais, svarstymas priklauso prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo kompetencijai. Be to, prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismas, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo pateiktas nuorodas, taip pat turi patikrinti, ar valstybių narių nustatyti apribojimai atitinka iš Teisingumo Teismo praktikos kylančias proporcingumo sąlygas (šiuo klausimu žr. sprendimą *Pfleger ir kt.*, EU:C:2014:281, 47 ir 48 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

41 Pirma, kalbant apie Italijos vyriausybės nustatytus tikslus, susijusius su pinigų plovimo prevencija ir būtų riboti kapitalo, kurio kilmė neaiški, nutekėjimui užsienį ar patekimui į Italiją, nereikia nustatyti, ar šie tikslai kyla iš viešosios tvarkos sąvokos, užtenka pirmiausia nustatyti, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, valstybės narės valdžios institucijos negali pagrįstai, bendrai ir nieko neišskiriant daryti prielaidos, jog kitoje valstybėje narėje sąsistemingi subjektai ir sąstaigos veržiasi nusikalstama veikla (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, EU:C:2009:618, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

42 Taip pat primintina, kad, kaip pažymėjo Europos Komisija, Italijos vyriausybė neįrodė, kad net jei iš organizuoto nusikalstamumo pajamos Italijoje yra didelės, jos visos (ar didžioji jų dalis) gautos užsienyje.

43 Be to, bendrai netaikyti neapmokestinimo šiems subjektams ir sąstaigoms atrodo neproporcinga, nes taip viršijama tai, kas būtina kovai su pinigų plovimu. Valstybės narės turi kitą priemonę šiuo atveju, kaip antai Direktyvą 2005/60, skirtą kovai su pinigų plovimu ir taikomą lošimų namams, kaip numatyta jos 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto f papunktyje.

44 Galiausiai negalima atmesti galimybės, jog kovos su priklausomybe nuo lošimų tikslas priskirtinas visuomenės sveikatos apsaugai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, EU:C:2009:618, 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), todėl jis galėtų pateisinti laisvo paslaugų teikimo diskriminacinį apribojimą.

45 Iš tiesų, kaip teigia Belgijos vyriausybė, Teisingumo Teismas ne kartą pabrėžė specifinį azartinių lošimų srities pobūdį, kuris, skirtingai nei laisvos ir neiškreiptos konkurencijos tradicijoje rinkoje sukūrimas ir tokios konkurencijos taikymas itin specifiniame rinkoje, t. y. keliems operatoriams, kuriems leidžiama organizuoti tą patį azartinį lošimą, gali turėti žalingą poveikį dėl to, kad šie subjektai bus linkę varžytis išradingumu, siekdami, kad vieną pasiūlymas būtų patrauklesnis nei konkurentų, ir taip padidins su lošimu susijusias vartotojų išlaidas ir jų priklausomybės riziką (žr., be kita ko, sprendimą *Pfleger ir kt.*, EU:C:2014:281, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir *Digibet ir Albers*, EU:C:2014:1756, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

46 Tačiau tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, valstybės narės taikomas kitose valstybėse narėse esančiose azartinių lošimų sąstaigose gautų laimėjimų apmokestinimas, o jos teritorijoje esančiose azartinių lošimų sąstaigose gautų laimėjimų neapmokestinimas nėra tinkamas norint nuosekliai užtikrinti kovos su priklausomybe nuo lošimų tikslo pasiekimą, nes toks neapmokestinimas gali paskatinti vartotojus dalyvauti azartiniuose lošimuose, kurie jiems leis pasinaudoti tokiu neapmokestinimu (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*

, EU:C:2009:618, 41 punkt?).

47 Iš to matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama diskriminacija yra nepateisinama, kaip tai suprantama pagal SESV 52 straipsnį.

48 Todėl iš visų minėtų svarstymų matyti, kad šis pateiktas prejudicinis klausimas reikia atsakyti taip: SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kuriuo kitose valstybėse narėse esančiose azartinėse lošimų įstaigose gauti laimėjimai apmokestinami, o jos nacionalinėje teritorijoje esančiose azartinėse lošimų įstaigose gautos panašios pajamos neapmokestinamos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinis sprendimas pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kuriuo kitose valstybėse narėse esančiose azartinėse lošimų įstaigose gauti laimėjimai apmokestinami, o jos nacionalinėje teritorijoje esančiose azartinėse lošimų įstaigose gautos panašios pajamos neapmokestinamos.

Parašai.

* Proceso kalba: italų.